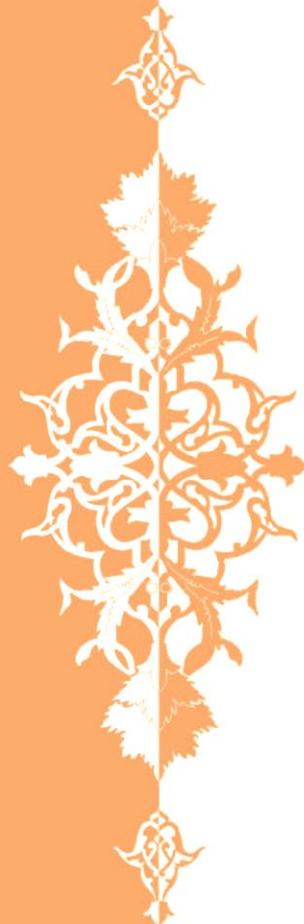




پژوهشکده شورای نگهبان



گزارش کارشناسی

پرونده‌های دیوان عدالت اداری

در خصوص:

تقاضای ابطال «ماده (۲) آینن نامه صدور پروانه آموزش روابط کار - مورخ ۱۳۹۲/۸/۱۱ و ماده (۴) آینن نامه صدور پروانه مشاوره روابط کار - مورخ ۱۳۹۲/۸/۱۱»

کد گزارش: ۹۶۰۳۰۲۴

تاریخ انتشار: ۱۳۹۶/۰۳/۰۱

پژوهشکده شورای نگهبان

شناسنامه گزارش

گزارش کارشناسی پرونده‌های دیوان عدالت اداری

موضوع:

تقاضای ابطال «ماده (۲) آینین نامه صدور بروانه آموزش روابط کار - مورخ ۱۳۹۲/۸/۱۱ و ماده (۴) آینین نامه صدور بروانه مشاوره روابط کار - مورخ ۱۳۹۲/۸/۱۱»

تهیه و تنظیم:

محمدامین ابویشمی راد

نظرارت:

محمدعلی فراهانی

پژوهشکده شورای نگهبان

شماره گزارش: ۹۶۰۳۰۲۴

تاریخ تنظیم: ۱۳۹۶/۰۳/۰۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

گزارش کارشناسی پرونده‌های استعلامی دیوان عدالت اداری

موضوع شکایت: تقاضای ابطال «ماده (۲) آیین نامه صدور پروانه آموزش روابط کار - مورخ ۱۳۹۲/۸/۱۱ - و ماده (۴) آیین نامه صدور پروانه مشاوره روابط کار -

مورخ ۱۳۹۲/۸/۱۱»

شاکی: آقای سعید کنعانی

طرف شکایت: وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

جهت مغایرت شرعی: برخی از آیات قرآن کریم و احادیث معصومین (علیهم السلام)

شماره و تاریخ نامه دیوان: ۹۰۰۰/۲۱۰/۱۹۲۷۷۳/۲۰۰ - ۱۳۹۵/۱۲/۴

مقدمه

شاکی به موجب تقدیم درخواستی، ابطال ماده (۲) آیین نامه صدور پروانه آموزش روابط کار - مورخ ۱۳۹۲/۸/۱۱ - و ماده (۴) آیین نامه صدور پروانه مشاوره روابط کار - مورخ ۱۳۹۲/۸/۱۱ - وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، که به موضوع تعیین شرایط لازم برای «مدرسان روابط کار» و «مشاوران روابط کار» پرداخته را به جهت مغایرت با موازین شرعی تقاضا کرده است. در این گزارش با عطف توجه به ادله‌ی شاکی، به تبیین این موضوع پرداخته خواهد شد.

شرح و برسی

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در اجرای مواد (۱۹۶) و (۲۰۱) قانون کار

جمهوری اسلامی ایران^۱ و به منظور تعمیم و توسعه دانش و فرهنگ روابط کار و ایجاد سازوکار نظاممند و اعمال نظارت بر آموزش روابط کار، اقدام به تهیه آئین نامه صدور پروانه آموزش روابط کار کرده است. در ماده (۲) آئین نامه مذکور^۲ به منظور تعیین شرایط لازم برای مدرسان روابط کار، شرایط خاصی برای این افراد تعیین شده است.

همچنین، وزیر مزبور در اجرای ماده (۲۰۱) قانون کار جمهوری اسلامی ایران^۳ و مواد (۹) و (۱۳) قانون مدیریت خدمات کشوری^۴ و به منظور جلب

۱. ماده ۱۹۶ - (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مکلف است در جهت آگاهی و شکوفائی فکری بیشتر کارگران و رشد کارهای علمی، عملی، تخصصی در زمینه های علم و صنعت، کشاورزی و خدماتی، فیلم، اسلامید و آموزش های لازم دیگر را تدارک ببیند و این امکانات را از طریق رادیو، تلویزیون و رسانه های گروهی و یا هر نحو دیگری که لازم باشد در اختیار آنان قرار دهد.

۲۰۱ - (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی باید کلیه حقوق و تکالیف مذکور در این قانون را با روش های مناسب به اطلاع کارگران و کارفرمایان برساند.

۲. ماده ۲ - مدرسان روابط کار باید دارای شرایط زیر باشند:
الف) داشتن تابعیت ایران؛ ب) اعتقاد به دین میین اسلام یا یکی از ادیان شناخته شده در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران؛ ج) التزام به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران؛ د) دارا بودن حداقل مدرک تحصیلی کارشناسی ترجیحتاً در یکی از رشته های علوم انسانی؛ ه) انجام خدمت دوره ضرورت یا معافیت قانونی برای مردان؛ و) عدم اعتیاد به مواد مخدر و عدم اشتهرار به فساد اخلاقی؛ ز) داشتن سابقه محکومیت جزایی مؤثر؛ ح) عدم وابستگی به احزاب و گروه های سیاسی غیرقانونی؛ ط) پذیرفته شدن در آزمون موبوط براساس ضوابط این آئین نامه و در صورت لزوم طی دوره آموزشی بنا به تشخیص اداره کل ستاد.

۳. ماده ۲۰۱ - (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی باید کلیه حقوق و تکالیف مذکور در این قانون را با روش های مناسب به اطلاع کارگران و کارفرمایان برساند.

۴. ماده ۹ - امور اجتماعی، فرهنگی و خدماتی: آن دسته از وظایفی است که منافع اجتماعی حاصل از آنها نسبت به منافع فردی برتری دارد و موجب بهبود وضعیت زندگی افراد می گردد، از قبیل: آموزش و پژوهش عمومی و فنی و حرفه ای، علوم و تحقیقات، درمان، توانبخشی، تربیت بدنی و ورزش، اطلاعات و ارتباطات عمومی و امور فرهنگی، هنری و تبلیغات اسلامی.

۵. ماده ۱۳ - امور تصدی های اجتماعی، فرهنگی و خدماتی با رعایت اصول بیست و نهم (۲۹) و سی ام (۳۰) ←

مشارکت بخش خصوصی در جهت تعمیم و توسعه فرهنگ روابط کار، ایجاد سازوکار نظاممند و اعمال نظارت بر مشاوران روابط کار، که منجر به کاهش مراجعات کارگران و کارفرمایان به ادارات تعاون، کار و رفاه اجتماعی و مراجع حل اختلاف می‌شود، اقدام به تهیه آئین‌نامه صدور پروانه مشاوره روابط کار کرده است. ماده (۴) این آئین‌نامه^۱ نیز شرایط لازم برای اشخاص حقیقی مقاضی پروانه مشاوره را مشخص کرده است.

با توجه به مقدمه ذکر شده، شاکی این پرونده معتقد است که شرایط پیش‌بینی شده در مواد مورد اشاره بعضاً ناکافی و ناقص می‌باشند و منجر به تصدی چنین مشاغلی توسط اشخاصی خواهد شد که فاقد شرایط اساسی برای



قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران از طریق توسعه بخش تعاوی و خصوصی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی تعیین صلاحیت شده و با نظارت و حمایت دولت و با استفاده از شبوهای ذیل انجام می‌گردد:
۱- اعمال حمایتهای لازم از بخش تعاوی و خصوصی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی مجری این وظایف.

۲- خرید خدمات از بخش تعاوی و خصوصی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی.
۳- مشارکت با بخش تعاوی و خصوصی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی از طریق اجاره، واگذاری امکانات و تجهیزات و منابع فیزیکی.

۴- واگذاری مدیریت واحدهای دولتی به بخش تعاوی و خصوصی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی با پرداخت تمام و یا بخشی از هزینه سرانه خدمات.
۵- ایجاد و اداره واحدهای دولتی موضوع این ماده توسط دستگاههای اجرائی.

۱. ماده ۴- اشخاص حقیقی مقاضی پروانه باید دارای شرایط زیر باشند:
الف) داشتن تابعیت ایران؛ ب) اعتقاد به دین مبین اسلام یا یکی از ادیان شناخته شده در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران؛ ج) التزام به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران؛ د) دارا بودن حداقل مدرک تحصیلی کارشناسی ترجیحآ در یکی از رشته‌های علوم انسانی؛ ه) انجام خدمت دوره ضرورت یا معافیت قانونی برای مردان؛ و) عدم اعتیاد به مواد مخدر و عدم اشتهرار به فساد اخلاقی؛ ز) نداشتن سابقه محکومیت جزایی مؤثر؛ ح) عدم وابستگی به احزاب و گروههای سیاسی غیرقانونی؛ ط) نداشتن رابطه استخدامی با دستگاههای موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری.

تصدی چنین اموری هستند. بر این اساس، مهم‌ترین سرفصل‌های شکایت شاکی در این پرونده را می‌توان عدم ذکر شرایطی همچون «التزام عملی و ایمان»، «ممانعت برای اعضا و هواداران گروه‌های غیرشرعی»، «جلوگیری از ورود اقلیت‌های متوجه به نقض احکام اسلامی»، «درج وثاقت و امانت» و «اعتقاد به ولایت فقیه» معرفی کرد. توضیح آنکه، به عقیده شاکی، در بند «ح» مواد (۲) و (۴) آئین‌نامه‌های مورد اشاره، یکی از شرایط مشمولین این آئین‌نامه‌ها «عدم وابستگی به احزاب و گروه‌های سیاسی غیرقانونی» پیش‌بینی شده و از این جهت این بند می‌تواند مانع تصدی افرادی شود که مشمول عنوان «گروه سیاسی غیرقانونی» هستند. این در حالی است که بکار بردن هم زمان دو قيد «سیاسی» و «غیرقانونی» مانع از شمول این بند نسبت به همه افرادی است که در گروه‌های غیرقانونی با زمینه‌های فعالیتی دیگر عضویت دارند. از سوی دیگر، این بند ظهور در عدم عضویت فعلی در گروه‌های سیاسی غیرقانونی دارد و شامل کسانی که سابقه عضویت در چنین گروه‌هایی دارند نمی‌شود. علاوه بر این، به عقیده شاکی در این بند می‌باشد که نداشتن هیچ‌گونه هواداری، وابستگی و عضویت تصریح می‌شد. یکی از اشکالات دیگر ایشان به مواد مورد اعتراض این است که در این مواد برای گروه‌هایی که غیرقانونی بودن آن‌ها اعلام نشده، لیکن فعالیت غیرمشروع یا ضد نظام اسلامی دارند محدودیتی در نظر گرفته نشده و از این جهت این آئین‌نامه‌ها اجازه ورود اعضاء گروه‌هایی را می‌دهد که علی‌رغم ماهیت خلاف شرعی، غیرقانونی بودن آن‌ها قطعیت نیافته است.

یکی از اشکالات دیگری که شاکی نسبت به آئین‌نامه‌های مزبور وارد دانسته این است که با انحصار شرایط مدرسان و مشاوران موضوع آئین‌نامه‌های موضوع

شکایت به مواد (۲) و (۴) این آئین نامه ها، در واقع امکان تصدی افراد غیر موثق و غیر صالحی همچون اشخاصی که همکاری با قوای بیگانه علیه نظام اسلامی دارند یا مبادرت به قاچاق اسلحه، مهمات، ارز و مواد مخدر نموده اند و نیز افراد ضد انقلاب، منافقین، محاربین، اعضای ساواک منحله و سازمان های جاسوسی و هواداران رژیم غاصب صهیونیسم، اشخاص مؤثر فاسد پهلوی، پناهندگان سیاسی و معادین جهت انجام امور مذکور در این آئین نامه ها فراهم شده است. از سوی دیگر، در بند «ب» مواد مورد شکایت، صرف اعتقاد به اسلام، بدون ذکر التزام عملی به آن کافی دانسته شده است. همچنان، در این بند هیچ قیدی مبنی بر اینکه اقلیت های مذهبی در هر حال نباید متوجه به نقض احکام اسلامی باشند پیش بینی نشده است. عدم تصریح به لزوم اعتقاد قلبی به ولایت فقیه نیز یکی دیگر از ایرادات شاکی به مواد مذکور است که متنج به حضور افراد بی تعهد نسبت به نظام اسلامی می گردد. در نهایت نیز ایشان با توجه به اینکه مدرس ان و مشاوران موضوع این دو آئین نامه را مطلع بر عورات مسلمین می داند و به عقیده ایشان این افراد می توانند موجب اضلال فرزندان مسلمانان شوند، تصریح بر شرط وثاقت و امانت را برای مدرس ان و مشاوران موضوع این دو آئین نامه لازم دانسته اند.

مبتنی بر ادله فوق الذکر، شاکی پرونده شرایط مذکور در مواد (۲) و (۴) آئین نامه های صدور پروانه آموزش روابط کار و صدور پروانه مشاوره روابط کار را مغایر با آیه «۳۸» سوره شوری^۱، آیات «۵۹»، «۶۵» و «۱۴۱» سوره نساء^۲، آیات

۱. «وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ يَسِّهِمْ وَمَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ».

۲. آیه ۵۹: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطْبِعُوا اللَّهَ وَأَطْبِعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمْ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذِلِّكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا»

«۴۴» و «۵۵» سوره مائدہ^۱ و آیات «۲۸»، «۱۱۸» و «۱۵۹» سوره آل عمران^۲ و برخی از احادیث معصومین (علیهم السلام)^۳ دانسته است.

همچنین شاکی در مقام تأیید ادعاهای خود مبنی بر مغایر شرع بودن مواد مورد اشاره، به برخی از نظرات شورای نگهبان نسبت به مصوبات مجلس شورای اسلامی اشاره کرده است که در ادامه به آنها اشاره خواهد شد:

(۱) نظر شماره ۹۵/۱۰۲/۸۴۷ مورخ ۹۵/۳/۱۹ و نظر شماره ۹۵/۱۰۲/۱۳۴ مورخ ۹۵/۶/۱۳

شورای نگهبان در خصوص لایحه تأسیس و اداره مراکز آموزشی و پرورشی غیردولتی: «بند ۵- در ماده ۸ علاوه بر شرایط مذکور در این ماده لازم است برخورداری از

-
- ۱. آیه ۶۵: «فَلَا وَرِّئَكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُو فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجاً مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيماً»
۲. آیه ۱۴۱: «الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَخُدْ عَلَيْكُمْ وَنَمْعَكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا»
۳. آیه ۴۴: «إِنَّا نَزَّلْنَا التَّوْرَاهَ فِيهَا هُدًىٰ وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَخْبَارُ بِمَا اسْتَحْفَطُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شَهِداءً فَلَا تَخْسُوا النَّاسَ وَاحْشُونَ وَلَا تَشْتَرُوا بِإِيمَانِي قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّاهِرُونَ»
۴. آیه ۵۵: «إِنَّمَا وَلِيَكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يَقِيُّمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ»
۵. آیه ۲۸: «لَا يَتَخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَقَوَّلُ مِنْهُمْ تُقَاهَةً وَيُخَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسُهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصْبِرُ»
۶. آیه ۱۱۸: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخَذُوا بِطَائِهَةَ مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالاً وَلَوْا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَعْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ»
۷. آیه ۱۵۹: «فَإِنَّمَا رَحْمَةَ اللَّهِ لِنَّتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظَالَ غَلِيلَ الْقَلْبِ لَانْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرُ لَهُمْ وَشَأْوِرُهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَرَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ»
۸. حدیث شریف امام الصادق (علیه السلام): «ان امیرالمؤمنین (ع) القی صیانت الكتاب الواحیم بین یدیه لیخیر بینهم فقال اما انها حکومه و الجور فیها كالجور فی الحکم.» و همچنین حدیث شریف رسول اکرم (صلی الله علیه وآل‌ه): «الإسلام يعلوا ولا يعلى عليه و ...».

ایمان نیز جزو شرایط مذکور در بند (ب) اضافه شود و الا خلاف موازین شرع است.»
«بند ۳ - در بند (ب) و جزء ۲ بند (الف) ماده ۲۱، شرط ایمان یا باید به عنوان یک شرط مستقل قید و یا حداقل بعد از عبارت «احکام اسلام» ذکر گردد و الا اشکال دارد.»

(۲) نظر شماره ۸۰/۲۱/۲۳۸۳ مورخ ۸۰/۷/۲۲ در خصوص طرح گزینش کشور:
«بند ۷ - ... همچنین از این جهت که اجازه ورود افراد وابسته یا هوادار گروههایی را می‌دهد که غیرقانونی بودن آنها اعلام نشده ولی فعالیت غیرمشروع و یا ضد نظام اسلامی دارند، خلاف موازین شرع شناخته شد.»

«بند ۱۰ - با توجه به ماده (۸) مصوبه حذف عبارت «اقلیتهاي مذهبی مصراح در قانون اساسی و ... در هر حال نباید متجاهر به نقض احکام اسلامی باشند» از این جهت که افرادی از اقلیتهاي مذکور که احکام اسلامی را در ملاء عام نقض می‌نمایند منعی برای بکارگیری آنان وجود ندارد، خلاف موازین شرع شناخته شد.»

(۳) نظر شماره ۸۰/۲۱/۲۵۶۰ مورخ ۱۳۸۰/۸/۱۷ در خصوص طرح ایجاد سازمان نظام پرستاری:

«بند ۱ - بند (۵) ماده (۲۲) از این جهت که اطلاقش شامل اقلیتهاي می‌شود که نقض احکام اسلامی می‌نمایند خلاف شرع شناخته شد.»

در مقام تحلیل ادعاهای شاکی لازم است به چند نکته ذیل توجه نمود:
اولاً) برخی از شرایطی که شاکی بر لزوم ذکر آنها تصریح و تأکید دارد و عدم تصریح بدانها را موجب مغایرت این مواد با موازین شرعی می‌داند، در قوانین مختلف که به تأیید شورای نگهبان رسیده‌اند نیز وجود ندارند و از این جهت اینگونه به نظر می‌رسد که از نظر فقهای محترم شورای نگهبان عدم تصریح بدانها مغایر با موازین شرعی نیست. به عنوان نمونه شرایطی همچون ممنوعیت

«پناهندگان سیاسی و معاوین» و یا شرط «وثاقت و امانت» در قوانینی همچون قانون گزینش معلمان و کارکنان آموزش و پرورش^۱ مصوب ۱۳۷۴- و یا قانون مدیریت خدمات کشوری^۲ مصوب ۱۳۸۶- نیز برای کارمندان دولت پیش‌بینی نشده است و حال آنکه این قوانین به تأیید شورای نگهبان رسیده‌اند.

ثانياً) این ادعای شاکی که آئین‌نامه‌های مورد شکایت اجازه ورود اعضاء گروه‌هایی را می‌دهد که علی‌رغم ماهیت خلاف شرعی، غیرقانونی بودن آن‌ها قطعیت نیافته است، با اصول اولیه پذیرفته شده در قانون اساسی همچون اصل برائت (موضوع اصل ۳۷ قانون اساسی)^۳ مغایرت دارد و از این جهت نمی‌توان

۱. ماده ۲- ضوابط عمومی گزینش اخلاقی، اعتقادی و سیاسی کارکنان آموزش و پرورش، مدارس غیرانتفاعی، سازمان‌ها و شرکت‌های تابعه اعم از داوطلبان مراکز تربیت معلم، دانشسرای تربیت معلم، تعهد دبیری، متعددین خدمت و استخدام و اشتغال، بورسیه‌های داخل و خارج، اعزام مأمورین ثابت، مأمورین و منتقلین سایر دستگاه‌ها برای مشاغل آموزشی و غیر آموزشی، علاوه بر داشتن شرایط عمومی استخدام، صلاحیت علمی و توانائی جسمی و روانی)، به قرار ذیل است:

۱- اعتقاد به دین میین اسلام و یا یکی از ادیان رسمی مصروف در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران. ۲- التزام عملی به احکام اسلام. ۳- اعتقاد و التزام به ولایت فقیه، نظام جمهوری اسلامی و قانونی اساسی. ۴- عدم اشتهار به فساد اخلاقی و تجاهر به فسق. ۵- عدم سابقه وابستگی تشکیلاتی، هواداری از احزاب و سازمانها و گروه‌هایی که غیرقانونی بودن آنها از طرف مقامات صالحه اعلام شده و یا می‌شود مگر آنکه توبه ایشان احرار شود. ۶- عدم سابقه محکومیت کفری مؤثر. ۷- عدم اعتیاد به مواد مخدر.

۲. ماده ۴۲- شرایط عمومی استخدام در دستگاه‌های اجرائی عبارتند از:
الف- داشتن حداقل سن بیست سال تمام و حداکثر چهل سال برای استخدام رسمی و برای متخصصین با مدرک تحصیلی دکتری چهل و پنج سال. ب- داشتن تابعیت ایران. ج- انجام خدمت دوره ضرورت یا معافیت قانونی برای مردان. د- عدم اعتیاد به دخانیات و مواد مخدر. ه- نداشتن سابقه محکومیت جزائی مؤثر. و- دارا بودن مدرک تحصیلی دانشگاهی و یا مدارک همتراز (برای مشاغلی که مدارک همتراز در شرایط احرار آنها پیش‌بینی شده است). ز- داشتن سلامت جسمانی و روانی و توانایی برای انجام کاری که استخدام می‌شوند براساس آئین‌نامه‌ای که با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد. ح- اعتقاد به دین میین اسلام یا یکی از ادیان شناخته شده در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران. ط- التزام به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

۳. اصل ۳۷- اصل، برائت است و هیچکس از نظر قانون مجرم شناخته نمی‌شود مگر اینکه جرم او در دلگاه صالح ثابت گردد.

این ادعا را به راحتی مورد پذیرش قرار داد.

ثالثاً) یکی از اشکالات موجود در ادعاهای شاکی این است که ایشان ظاهراً

مشاوران و مدرسان روابط کار را که واجد شرایط لازم نباشند، موجب اضلال فرزندان مسلمانان دانسته است و حال آنکه حوزه فعالیت این مشاوران و مدرسان در حوزه‌های کار می‌باشد و نه مدارس.

نتیجه‌گیری

هرچند ادعاهای شاکی مبنی بر مغایرت ماده (۲) آیین‌نامه صدور پروانه آموزش روابط کار و ماده (۴) آیین‌نامه صدور پروانه مشاوره روابط کار با موازین شرع بایستی توسط فقهای معزز شورای نگهبان مورد بررسی قرار گیرد؛ اما توجه به این نکته لازم است که این پیش فرض شاکی که مشاوران و مدرسان روابط کار به امر تربیت فرزندان و دانش‌آموزان خواهند پرداخت درست نیست. همچنین، برخی از ادعاهای ایشان در خصوص علت مغایرت مواد مورد اشاره با موازین شرع، در تعارض با رویه عملی شورای نگهبان در تأیید مصوبات مجلس شورای اسلامی بوده است که بدان اشاره شد.

امام خمینی (ره) :

و از شورای محترم نکهبان می خواهم و توصیه می کنم، پر دنل حاضر و
پر دنل باشی آیند و که با کمال وقت و قدرت و طایف اسلامی و ملی خود
را بخواهند تا میزانی بچقدر قدرتی واقع شوند و از قوانین حالف با شرع مطرب
قانون اساسی بدون بیچ ملاحظه جلوگیری نمایند.

(سخن امام، ج ۲۱، س ۴۲۲)



بزو و هشکده شورای نکهبان

تهران، خیابان شهید سپهبد قرنی، کوچه خسرو، پلاک ۱۲
صندوق پستی: ۱۴۶۴۵ - ۸۸۳۳۵۰۴۵ تلفکس:
info@shora-rcc.ir
www.shora-rcc.ir